KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 12.12.2006
KOM(2006) 787 v konečném znění

2006/0276 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o určování a označování evropské kritické infrastruktury a o posouzení potřeby zvýšit její ochranu

(předložená Komisí)

{SEK(2006) 1648}
{SEK(2006) 1654}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Evropská rada na svém zasedání v červnu 2004 požádala Komisi o přípravu celkové strategie na ochranu kritické infrastruktury. Komise na základě toho přijala dne 20. října 2004 sdělení o ochraně kritické infrastruktury v boji proti terorismu, v kterém předložila návrhy, jak by se v Evropě měla zlepšit prevence, připravenost a schopnost reakce na teroristické útoky zasahující kritickou infrastrukturu (dále jen „CI“).

Rada ve svých závěrech nazvaných Předcházení, připravenost a reakce na teroristické útoky a Program solidarity EU o následcích teroristických hrozeb a útoků přijatých na zasedání Rady v prosinci 2004 podpořila záměr Komise navrhnout Evropský program na ochranu kritické infrastruktury (dále jen „EPCIP“) a souhlasila, aby Komise zřídila Výstražnou informační síť kritické infrastruktury (dále jen „CIWIN“).

V listopadu 2005 Komise přijala Zelenou knihu o Evropském programu na ochranu kritické infrastruktury (EPCIP), která poskytla možnosti politiky, kterých může Komise využít při vytváření EPCIP a CIWIN.

V prosinci 2005 Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci (SVV) vyzvala Komisi, aby návrh na vytvoření EPCIP předložila do června 2006.

Tento návrh směrnice představuje opatření, která Komise navrhuje pro určování a označování evropské kritické infrastruktury (dále jen „ECI“) a pro posouzení potřeby zvýšit její ochranu.

- **Všeobecné souvislosti**

V Evropské unii existuje několik kritických infrastruktur, jejichž narušení nebo zničení by postihlo dva či více členských států. Může se rovněž stát, že selhání kritické infrastruktury v jednom členském státě způsobí účinky v jiném členském státě. Takové kritické infrastruktury s nadnárodním rozměrem by měly být určeny a označeny jako evropské kritické infrastruktury (ECI). To lze provést pouze prostřednictvím společného postupu pro určování ECI a pro posouzení potřeby zvýšit její ochranu.

Vzhledem k tomuto nadnárodnímu rozměru by integrovaný přístup celé EU při šetření slabin, zranitelných míst a mezer v ochranných opatřeních byl užitečným doplňkem a přinesl by přidanou hodnotu již platným národním programům členských států pro ochranu kritické infrastruktury a byl by významnou přidanou hodnotou pokračující životaschopnosti a schopnosti tvorby bohatství evropského vnitřního trhu.

Protože různá odvětví mají ohledně CIP různé zkušenosti, odborné znalosti a požadavky, měl by se pro CIP vyvinout a provést přístup EU, který by zohledňoval zvláštnosti jednotlivých odvětví kritické infrastruktury (CI) a který by měl být postaven na stávajících opatřeních založených na jednotlivých odvětvích CI. Aby se usnadnil přístup k ochraně kritické infrastruktury podle jednotlivých odvětví, je zapotřebí sestavit společný seznam odvětví kritické infrastruktury.

- **Potřeba společného rámce**

Pouze společný rámec může poskytnout potřebný základ pro soudržné a jednotné provedení opatření na zvýšení ochrany ECI a zároveň může jasně definovat příslušnou odpovědnost subjektů zúčastněných v ECI. Nezávazná dobrovolná opatření by sice byla pružná, ale neposkytla by potřebný stabilní základ, protože by nebylo dostatečně jasné, kdo co dělá, ani by nevyjasňovala práva a povinnosti subjektů zúčastněných v ECI.

Postup pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a společný přístup k posouzení potřeby zvýšit ochranu této infrastruktury lze zavést pouze směrnicí, aby se zajistilo, že:

- úroveň ochrany týkající se ECI je odpovídající,
- všechny subjekty zúčastněné v ECI mají stejná práva a povinnosti,
- je udržována stabilita vnitřního trhu.

Poškození nebo ztráta jedné infrastruktury v jednom členském státě může negativně působit na ostatní státy a na evropské hospodářství jako celek. K takovým případům může docházet stále častěji, protože nové technologie (např. internet) a liberalizace trhu (např. dodávky elektřiny a plynu) způsobují, že mnoho infrastruktur je součástí širší sítě. V této situaci budou ochranná opatření silná pouze tak, jak je silný jejich nejslabší článek. To znamená, že společná úroveň ochrany může být nezbytná.

- **Odvětvový dialog se zúčastněnými subjekty**

Účinná ochrana vyžaduje komunikaci, koordinaci a spolupráci na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU mezi všemi zúčastněnými subjekty.

Je důležité plné zapojení soukromého sektoru, protože většina kritické infrastruktury je vlastněna a provozována soukromě. Každý provozovatel musí kontrolovat řízení svých rizik, protože za normálních okolností záleží jen a pouze na jeho rozhodnutí, která ochranná opatření a plány kontinuity provozu se provedou. Plánování kontinuity by mělo respektovat běžné obchodní postupy a logiku, a kde je to možné, měla by se řešení zakládat na běžných obchodních ujednáních.

Jednotlivá odvětví mají ohledně ochrany své kritické infrastruktury různé zkušenosti, odborné znalosti a požadavky.

V souladu s reakcemi na Zelenou knihu o Evropském programu na ochranu kritické infrastruktury by tedy měl přístup EU plně zapojit soukromý sektor, zohlednit charakteristiky jednotlivých odvětví a měl by být postaven na stávajících ochranných opatřeních založených na jednotlivých odvětvích.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

V oblasti ochrany kritické infrastruktury v současnosti na úrovni EU neexistují žádná horizontální ustanovení. Touto směrnicí se zavádí postup pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a společný přístup k posouzení potřeby zvýšit ochranu těchto infrastruktur.

Mezi několik platných odvětvových opatření patří:

- V odvětví informačních technologií:

  (a) směrnice o univerzální službě (2002/22/ES), která se zabývá mimo jiné integritou veřejných elektronických komunikačních sítí,

  (b) autorizační směrnice (2002/20/ES), která se zabývá mimo jiné integritou veřejných elektronických komunikačních sítí,

  (c) směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (2002/58/ES), která se zabývá mimo jiné bezpečností veřejných elektronických komunikačních sítí,

  (d) rámcové rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům,

  (e) nařízení (ES) č. 460/2004 ze dne 10. března 2004 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informace (ENISA).

- V odvětví zdravotnictví:

  (a) rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2119/98/ES ze dne 24. září 1998 o zřízení sítě epidemiologického dozoru a kontroly přenosných nemocí ve Společenství;

  (b) směrnice Komise 2003/94/ES ze dne 8. října 2003, kterou se stanoví zásady a pokyny pro správnou výrobní praxi pro humánní léčivé přípravky a hodnocené humánní léčivé přípravky.

- Ve finančním odvětví:

  (a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů,

  (b) standardy dozoru nad platebními systémy pro malé platby v eurech přijaté radou guvernérů Evropské centrální banky (ECB) v červnu 2003,

  (c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu,

  (d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí,

  (e) návrh směrnice o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES (KOM(2005) 603),

(f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností,

(g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 1998/26/ES z 19 května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování.

- V odvětví dopravy:

(a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004 ze dne 31. března 2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení,

(b) nařízení Komise (ES) č. 884/2005 ze dne 10. června 2005, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komise v oblasti námořní bezpečnosti,

(c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů,

(d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2320/2002 ze dne 16. prosince 2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví,

(e) nařízení Komise (ES) č. 622/2003 ze dne 4. dubna 2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti,

(f) nařízení Komise (ES) č. 1217/2003 ze dne 4. července 2003, kterým se stanoví společné specifikace pro národní programy kontroly kvality bezpečnosti civilního letectví,

(g) nařízení Komise (ES) č. 1486/2003 ze dne 22. srpna 2003, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komise v oblasti bezpečnosti civilního letectví,

(h) nařízení Komise (ES) č. 68/2004 ze dne 15. ledna 2004, kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti,

(i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 849/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 2320/2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví,

(j) nařízení Komise (ES) č. 1138/2004 ze dne 21. června 2004 o společné definici kritických částí vyhrazených bezpečnostních prostor na letištích,

(k) nařízení Komise (ES) č. 781/2005 ze dne 24.května.2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti,

(l) nařízení Komise (ES) č. 857/2005 ze dne 6. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti,

(m) směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury,

(n) železniční přeprava nebezpečných věcí je upravena směrnicí 96/49/ES (ve znění směrnice 2004/110/ES, kterou se přijímá Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí RID 2005),

(o) Mezinárodní úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů (podepsána v roce 1980, přistoupeno v roce 1981, platná od roku 1987).

- V odvětví chemických látek:

(a) nebezpečná zařízení podle směrnice Seveso II (směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (dále jen „směrnice Seveso II“) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003.

- V jaderném odvětví:

(a) směrnice Rady 89/618/Euratom ze dne 27. listopadu 1989 o informování obyvatelstva o opatřeních na ochranu zdraví, která se mají použít, a o krocích, které je třeba učinit v případě radiační mimořádné situace

(b) rozhodnutí Rady 87/600/Euratom ze dne 14. prosince 1987 o opatřeních Společenství pro včasnou výměnu informací v případě radiační mimořádné situace.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Tento návrh je plně v souladu s cíli Unie, především s cílem „zachovávat a rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob ve spojení s vhodnými opatřeními týkajícími se kontroly na vnějších hranicích, práva azylu, přistěhovalectví a předcházení a potírání zločinnosti“.

Tento návrh je v souladu s ostatními politikami, protože jeho cílem není nahradit stávající opatření, ale doplnit je, aby se zvýšila ochrana ECI.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- **Konzultace zúčastněných stran**

Všechny příslušné zúčastněné subjekty byly ohledně rozvoje EPCIP konzultovány. Stalo se tak prostřednictvím:

- Zelené knihy o Evropském programu na ochranu kritické infrastruktury přijaté dne 17. listopadu 2005, lhůta pro konzultace uplynula dne 15. ledna 2006. Oficiální reakci na konzultace poskytlo 22 členských států. Připomínky k zelené knize také poskytlo přibližně 100 zástupců soukromého sektoru. Reakce obecně vytvoření EPCIP podporovaly.

- Reakce obecně vytvoření EPCIP podporovaly.tří seminářů o ochraně kritické infrastruktury pořádaných Komisí (v červnu 2005, září 2005 a březnu 2006). Na všech třech seminářích se setkali zástupci členských států. Soukromý sektor byl přizván k seminářům pořádaným v září 2005 a v březnu 2006.

- neformálních setkání kontaktních míst pro záležitosti CIP. Komise uspořádala dvě setkání kontaktních míst pro záležitosti CIP členských států (prosinec 2005 a únor 2006).

- neformálních setkání se zástupci soukromého sektoru. Bylo uspořádáno mnoho neformálních setkání se zástupci jednotlivých soukromých podniků i se sdruženími průmyslu.

- interní práce uvnitř Komise na rozvoji EPCIP za pomoci pravidelných zasedání podskupiny pro ochranu kritické infrastruktury meziútvarové skupiny pro vnitřní aspekty terorismu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Dostupné výsledky odborných konzultací byly sebrány prostřednictvím mnoha setkání a seminářů pořádaných v roce 2004, 2005 a 2006 i postupu konzultací Zelené knihy o EPCIP. Informace byly shromážděny od všech relevantních zúčastněných subjektů.

- **Posouzení dopadů**

Opis posouzení dopadů EPCIP je přiložen.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Navrhované opatření vytváří horizontální rámec pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a pro posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu.

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je článek 308 Smlouvy o založení Evropského společenství.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity je splněna, protože opatření prováděného tímto návrhem nemůže být dosaženo jednotlivým členským státem EU, a musí se tedy řešit na úrovni EU. Ačkoli je odpovědností každého členského státu chránit kritickou infrastrukturu nacházející se v jeho soudní pravomoci, je pro bezpečnost Evropské unie klíčové zajistit, aby infrastruktura, která má dopad na dva či více členských států nebo která má dopad na jeden členský stát, ale je

umístěna v jiném členském státě, byla dostatečně chráněna a aby jeden či více členských států nebyly zranitelné kvůli slabinám nebo nižším bezpečnostním normám jiného členského státu. Podobná pravidla ohledně bezpečnosti by také pomohla zajistit, aby nebyla narušována pravidla hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

- **Zásada proporcionality**

Tento návrh nepřekračuje míru nezbytnou k dosažení základních cílů zlepšit ochranu evropské kritické infrastruktury. Klíčové myšlenky předložené v návrhu zahrnují vytvoření základních mechanismů koordinace na úrovni EU, uložení povinnosti členským státům určit své kritické infrastruktury, provedení souboru základních bezpečnostních opatření pro kritické infrastruktury a konečně určení a označení klíčových evropských kritických infrastruktur. V návrhu se tedy předkládá minimální počet požadavků potřebných pro zahájení práce na zlepšení ochrany kritických infrastruktur. Tohoto cíle nemůže být uspokojivě dosaženo jinými opatřeními, jmenovitě přijetím pokynů pro EPCIP, protože tím by se v konečném důsledku nezajistila lepší úroveň ochrany po celé EU a plné zapojení zúčastněných subjektů.

- **Volba nástrojů**

Členské státy mají k ochraně kritické infrastruktury různé přístupy a mají různé právní systémy. Z tohoto důvodu je pro vytvoření společného postupu pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a společný přístup k posouzení potřeby zvýšit ochranu těchto infrastruktur nejvhodnější směrnice.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Rozpočtové důsledky jsou odhadnuty v přiloženém finančním výkazu.

Program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a dalších rizik souvisejících s bezpečností přispěje v období 2007–2013 k provádění této směrnice k ochraně osob před bezpečnostními riziky a k ochraně materiálních zdrojů, služeb, zařízení informačních technologií, sítí a majetku, které mají v případě narušení nebo zničení vážný dopad na kritické sociální úkoly, jako součást obecného programu nazvaného Bezpečnost a ochrana svobod.

Tento program se nepoužije pro záležitosti, na které se vztahují jiné finanční nástroje, a to zejména nástroj rychlé reakce v případě větších mimořádných událostí a Fond solidarity EU.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Zrušení platných právních předpisů**

Není třeba rušit žádné právní předpisy.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Článek 1 – představení předmětu směrnice. Touto směrnicí se zavádí společný postup pro určování a označování evropských kritických infrastruktur, což jsou infrastruktury, jejichž zničení nebo narušení by postihlo dva či více členských států nebo jeden členský stát, je-li daná kritická infrastruktura umístěna v jiném členském státě. Směrnice také zavádí společný

přístup k posouzení potřeby zvýšit ochranu evropských kritických infrastruktur. Toto posouzení pomůže připravit zvláštní ochranná opatření v jednotlivých odvětvích CIP.

Článek 2 – představení seznamu základních definic vztahujících se ke směrnici.

Článek 3 – představení postupu pro určování ECI. ECI znamená kritické infrastruktury, jejichž zničení nebo narušení by mělo vážný dopad na dva či více členských států nebo na jeden členský stát, je-li daná kritická infrastruktura umístěna v jiném členském státě. Tento postup je třífázový. Nejprve Komise společně s členskými státy vyvine průřezová a odvětvová kritéria pro určení ECI, která potom budou přijata postupem projednávání ve výborech. Odvětvová kritéria se vyvinou na základě závažnosti narušení nebo zničení CI. Kde je to možné, měla by se závažnost následků narušení nebo zničení určité infrastruktury posuzovat podle:

- veřejného dopadu (počet zasažených obyvatel);
- hospodářský dopad (závažnost hospodářské ztráty nebo zhoršení kvality výrobků či služeb);
- vlivy vnějšího prostředí
- politického dopadu
- psychologického dopadu
- dopadů na veřejné zdraví

Každý členský stát poté určí infrastruktury, které splňují daná kritéria. V závěru každý členský stát oznámí Komisi kritické infrastruktury, které splňují určená kritéria. Učiní se příslušné kroky v rámci prioritních odvětví CIP, které Komise každoročně vybírá z priorit uvedených v příloze I. Seznam odvětví CIP uvedený v příloze I lze měnit projednáváním ve výborech, pokud se tím nerozšíří oblast působnosti směrnice. Seznam lze tedy měnit zejména za účelem objasnění jeho obsahu. Komise považuje za prioritní odvětví, ve kterých je třeba jednat, odvětví dopravy a energií.

Článek 4 – stanovení postupu pro označování ECI. Po dokončení postupu určení podle článku 3 Komise vyhotoví předlohu seznamu ECI. Předloha seznamu se zakládá na oznámeních obdržených od členských států a na dalších příslušných informacích Komise. Seznam je poté přijat postupem projednávání ve výborech.

Článek 5 – operační plány pro bezpečnost (dále jen „OSP“). Článek 5 vyžaduje, aby všichni vlastníci/provozovatelé kritické infrastruktury označené za ECI vytvořili OSP, v němž by se identifikoval majetek těchto vlastníků a provozovatelů ECI a zavedla se příslušná bezpečnostní řešení na jeho ochranu. Příloha 2 poskytuje minimální obsah těchto OSP, včetně:

- identifikace důležitého majetku,
- provedení analýzy rizik založené na scénářích pro vážnější hrozby, zranitelnosti každého majetku a možných dopadů,

- určení, výběru a stanovení priorit protiopatření a postupů, s rozlišením mezi:

    - **Stálými bezpečnostními opatřeními**, která by určovala nezbytné investice do bezpečnosti a bezpečnostní prostředky, jež vlastníci či provozovatelé nebudou schopni zavést v krátké době. Sem spadají informace týkající se obecných opatření; technických opatření (včetně instalace prostředků pro odhalování, kontrolu přístupu, ochranu a prevenci); organizačních opatření (včetně postupů pro varování a krizové řízení); kontrolních a ověřovacích opatření; komunikace; zlepšování informovanosti a odborného vzdělávání; a bezpečnosti informačních systémů.

    - **Zvýšenými bezpečnostními opatřeními**, která jsou aktivována podle různého rizika a stupně ohrožení.

Každé odvětví CIP si může vytvořit své zvláštní OSP, které se budou zakládat na minimálních požadavcích přílohy II. Takové zvláštní odvětvové OSP se budou pravděpodobně přijímat postupem projednávání ve výborech.

U odvětví, v nichž již podobné povinnosti existují, počítá čl. 5 odst. 2 s možností, aby byla od povinnosti vytvářet OSP osvobozena na základě rozhodnutí přijatého postupem projednávání ve výborech. Uznává se, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů již požadavky na zavedení operačních plánů pro bezpečnost splňuje.

Po vytvoření OSP by měl každý vlastník či provozovatel ECI svůj OSP předložit příslušnému orgánu členského státu. Všechny členské státy ustaví pro OSP systém dohledu, kterým se zajistí, že je vlastníkům či provozovatelům ECI poskytována dostatečná zpětná vazba ohledně kvality jejich OSP, a především přiměřenosti posouzení rizika a hrozby.

Článek 6 – styčný úředník pro bezpečnost (dále jen „SLO“). Článek 6 vyžaduje, aby všichni vlastníci/provozovatelé CI označené jako ECI jmenovali SLO. Úředník SLO by fungoval jako kontaktní místo pro otázky bezpečnosti mezi ECI a příslušnými orgány CIP členských států. Úředník SLO by tedy od orgánů členského státu obdržel veškeré relevantní informace týkající se CIP a byl by odpovědný za poskytování relevantních informací z ECI členskému státu.

Článek 7 – předkládání zpráv. Článkem 7 se zavádí řada opatření pro předkládání zpráv. Každý členský stát je povinen provést posouzení rizik a hrozeb týkajících se ECI. Tyto informace budou tvořit základ dialogu členských států o bezpečnostních otázkách (dohledu) s ECI, jak je uvedeno v článku 5. Jelikož článek 5 ukládá vlastníkům či provozovatelům ECI povinnost vytvořit OSP a předložit je orgánům členských států, požaduje se od členských států, aby vytvořily všeobecný přehled typů zranitelnosti, hrozeb a rizik nalezených v každém odvětví CIP a aby tuto informaci poskytly Komisi. Tato informace bude tvořit základ posouzení Komise, zda mohou být zapotřebí další ochranná opatření. Informace lze později využít při tvorbě posouzení dopadů, která budou přiložena k budoucím návrhům v této oblasti.

Tento článek rovněž počítá s vytvořením společných metodik pro provádění posouzení rizik, hrozeb a zranitelnosti souvisejících s ECI. Takové společné metodiky by byly přijaty postupem projednávání ve výborech.

Článek 8 – podpora ECI Komisí. Komise vlastníky či provozovatele ECI podpoří tím, že jim poskytne přístup k osvědčeným postupům a metodikám týkajícím se CIP. Komise tyto informace shromáždí z různých zdrojů (např. od členských států, z vlastního vývoje) a zpřístupní je dotčeným subjektům.

Článek 9 – kontaktní místa pro záležitosti CIP. S cílem zajistit spolupráci a koordinaci v otázkách CIP musí každý členský stát pověřit kontaktní místo pro záležitosti CIP. Kontaktní místa budou koordinovat záležitosti CIP v členském státě, s ostatními členskými státy a s Komisí.

Článek 10 – důvěrnost a výměna informací ohledně CIP. Důvěrnost a výměna informací ohledně CIP je klíčovým a citlivým prvkem práce na CIP. V důsledku toho směrnice požaduje, aby Komise a členské státy učinily vhodná opatření k ochraně informací. Všichni pracovníci nakládající s důvěrnými informacemi ohledně CIP by měli projít bezpečnostní prověrkou orgánů členských států.

Článek 11 – výbor. Některé prvky směrnice budou provedeny postupem projednávání ve výborech. Výbor bude složen z kontaktních míst pro záležitosti CIP. Pro účely čl. 5 odst. 2, kterým se určitá odvětví osvobozují od povinnosti vytvořit OSP, se použije poradní postup.

Regulativní postup je zamýšlen pro tyto otázky:

- čl. 3 odst. 1 – přijetí průřezových a odvětvových kritérií pro určení ECI
- čl. 3 odst. 2 – pozměnění seznamu odvětví CIP uvedených v příloze 1
- čl. 4 odst. 2 – přijetí předlohy seznamu ECI
- čl. 5 odst. 2 – vytvoření odvětvových požadavků na OSP
- čl. 7 odst. 2 – vytvoření společných šablon pro všeobecné zprávy ohledně určených rizik, hrozeb a zranitelnosti
- čl. 7 odst. 4 – vytvoření společných metodik pro provádění posouzení rizika, hrozby a zranitelnosti.

2006/0276 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o určování a označování evropské kritické infrastruktury a o posouzení potřeby zvýšit její ochranu

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 308 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 203 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na svém zasedání v červnu 2004 požádala Komisi o přípravu celkové strategie na ochranu kritických infrastruktur[4]. Komise na základě toho přijala dne 20. října 2004 sdělení o ochraně kritické infrastruktury v boji proti terorismu[5], v kterém předložila návrhy, jak by se v Evropě měla zlepšit prevence, připravenost a schopnost reakce na teroristické útoky zasahující kritickou infrastrukturu.

(2) Dne 17. listopadu 2005 Komise přijala Zelenou knihu o Evropském programu na ochranu kritické infrastruktury[6], která poskytla možnosti politiky pro vytvoření programu a Výstražné informační sítě kritické infrastruktury (dále jen „CIWIN“). Odpovědi obdržené k zelené knize jasně ukázaly, že je zapotřebí vytvořit rámec Společenství týkající se ochrany kritické infrastruktury. Bylo uznáno, že je zapotřebí zvýšit schopnost ochrany kritické infrastruktury v Evropě a pomoci snížit zranitelnosti týkající se kritických infrastruktur. Byla zdůrazněna důležitost zásady subsidiarity a dialogu se zúčastněnými subjekty.

---

1 Úř. věst. C […], […], s. […].
2 Úř. věst. C […], […], s. […].
3 Úř. věst. C […], […], s. […].
4 Dokument Rady 10679/2/04 REV 2
5 KOM(2004) 702.
6 KOM(2005) 576.

(3) V prosinci 2005 Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci vyzvala Komisi, aby vytvořila návrh na založení Evropského programu na ochranu kritické infrastruktury (dále jen „EPCIP“), a rozhodla, že by měl být postaven na přístupu zohlednění všech nebezpečí, přičemž boj proti ohrožení terorismem by byl prioritou. V rámci tohoto přístupu by měly být v postupu ochrany kritické infrastruktury zohledněny hrozby způsobené člověkem, technologické hrozby a přírodní katastrofy, ale prioritou by měla být hrozba terorismu. Pokud je úroveň ochranných opatření proti některé vysoce nebezpečné hrozbě u některého odvětví kritické infrastruktury přiměřená, měly by se zúčastněné subjekty zaměřit na hrozby, vůči nimž je dané odvětví stále zranitelné.

(4) Přímou odpovědnost za ochranu kritických infrastruktur v současnosti nesou členské státy a vlastníci či provozovatelé kritických infrastruktur. To by se nemělo měnit.

(5) Ve Společenství existuje několik kritických infrastruktur, jejichž narušení nebo zničení by postihlo dva či více členských států nebo jeden členský stát, jehož kritická infrastruktura je umístěna v jiném členském státě. Sem mohou spadat přeshraniční účinky napříč odvětvími způsobené vzájemnými závislostmi mezi propojenými infrastrukturami. Takové evropské kritické infrastruktury by měly být určeny a označeny prostřednictvím společného postupu. Potřeba zvýšit ochranu těchto kritických infrastruktur by měla být posouzena podle společného rámce. Dvoustranné systémy spolupráce mezi členskými státy na poli ochrany kritické infrastruktury tvoří dobře zavedený a účinný prostředek nakládání s přeshraniční kritickou infrastrukturou. EPCIP by měl být postaven na této spolupráci.

(6) Protože různá odvětví mají ohledně ochrany kritické infrastruktury různé zkušenosti, odborné znalosti a požadavky, měl by se vyvinout a provést přístup Společenství k ochraně kritické infrastruktury, který by zohledňoval zvláštnosti jednotlivých odvětví kritické infrastruktury a stávající opatření založená na jednotlivých odvětvích tam, kde již mezi vlastníky či provozovateli kritické infrastruktury existují příslušné dohody o vzájemné přeshraniční pomoci na úrovni EU a na vnitrostátní a regionální úrovni. Vzhledem k vysoce významnému zapojení soukromého sektoru do kontroly a řízení rizik, plánů zachování kontinuity provozu a obnovy po havárii bude muset přístup Společenství povzbudit plné zapojení soukromého sektoru. Aby se umožnil přístup k ochraně kritické infrastruktury podle jednotlivých odvětví, je zapotřebí sestavit společný seznam odvětví kritické infrastruktury.

(7) Všichni vlastníci či provozovatelé evropské kritické infrastruktury by si měli vytvořit operační plán pro bezpečnost, v němž by se identifikoval jejich kritický majetek a zavedla se příslušná bezpečnostní řešení na jeho ochranu. Operační plán pro bezpečnost by měl zohledňovat posouzení zranitelnosti, hrozby a rizika i další příslušné informace poskytnuté orgány členských států.

(8) Všichni vlastníci či provozovatelé evropské kritické infrastruktury by měli pověřit styčného úředníka pro bezpečnost, aby se umožnila spolupráce a komunikace s příslušnými národními orgány ochrany kritické infrastruktury.

(9) Účinné určení rizik, hrozeb a zranitelnosti jednotlivých odvětví vyžaduje komunikaci jak mezi vlastníky či provozovateli evropské kritické infrastruktury a členskými státy, tak mezi členskými státy a Komisí. Každý členský stát by měl shromažďovat informace týkající se evropské kritické infrastruktury umístěné na jeho území. Komise by měla od členských států obdržet všeobecné informace týkající se zranitelnosti,

hrozeb a rizik, v příslušných případech i informace o možných mezerách a závislostech mezi odvětvími, které by měly tvořit základ pro vytvoření konkrétních návrhů na zlepšení ochrany ECI tam, kde je to nutné.

(10) S cílem umožnit zlepšení ochrany evropských kritických infrastruktur by se měly vyvinout společné metodiky pro určování a klasifikaci zranitelnosti, hrozeb a rizik pro majetek infrastruktury.

(11) Pouze společný rámec může poskytnout potřebný základ pro soudržné provedení opatření na ochranu evropské kritické infrastruktury a jasně definovat příslušnou odpovědnost všech zúčastněných subjektů. Vlastníkům či provozovatelům evropské kritické infrastruktury by měl být umožněn přístup k osvědčeným postupům a metodikám týkajícím se ochrany kritické infrastruktury.

(12) Účinná ochrana kritické infrastruktury vyžaduje komunikaci, koordinaci a spolupráci na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství. Toho lze nejlépe dosáhnout jmenováním kontaktních míst pro záležitosti CIP v každém členském státě, které bude koordinovat záležitosti CIP uvnitř členského státu, stejně jako s ostatními členskými státy a s Komisí.

(13) Aby se mohly vyvíjet činnosti v oblastech ochrany kritické infrastruktury, které vyžadují určitý stupeň utajení, je vhodné v rámci této směrnice zajistit soudržnou a bezpečnou výměnu informací. Některé informace týkající se ochrany kritické infrastruktury jsou takové povahy, že by jejich odhalení mohlo narušit ochranu veřejného zájmu, pokud jde o bezpečnost veřejnosti. Konkrétní údaje o majetku kritické infrastruktury, které by mohly být zneužity při plánování a provedení akce s cílem způsobit zařízením kritické infrastruktury nepřijatelné důsledky, by měly být utajovány a přístup k nim by měl být povolen jen v potřebných případech, jak na úrovni Společenství, tak na úrovni členských států.

(14) Sdílení informací týkajících se ochrany kritické infrastruktury by se mělo odehrávat v důvěrném a bezpečném prostředí. Sdílení informací vyžaduje důvěryhodný vztah, aby společnosti a organizace věděly, že jejich citlivé údaje budou dostatečně chráněny. Pro povzbuzení sdílení informací by mělo být podnikům vyjasněno, že výhody poskytnutí informací týkajících se kritické infrastruktury převažují nad náklady vzniklými podnikům i společnosti obecně. Výměna informací ohledně ochrany kritické infrastruktury by se tedy měla podporovat.

(15) Tato směrnice doplňuje stávající odvětvová opatření na úrovni Společenství a členských států. Tam, kde jsou již mechanismy Společenství zavedeny, by měly být nadále využívány a budou přispívat k zajištění celkového provádění této směrnice.

(16) Opatření nutná pro provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi[7].

(17) Vzhledem k tomu, že cílů této směrnice, totiž vytvoření postupu pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a společného přístupu k posouzení

[7] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

potřeby zvýšit ochranu těchto infrastruktur, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a z důvodů rozsahu a účinků opatření jich tedy může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v uvedeném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

(18) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané především Chartou základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1
Předmět

Touto směrnicí se zavádí postup pro určování a označování evropských kritických infrastruktur a společný přístup k posouzení potřeby zvýšit ochranu těchto infrastruktur.

Článek 2
Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „kritickou infrastrukturou“ takový majetek nebo jeho části, které jsou nezbytné pro udržení kritických úkolů společnosti, včetně dodavatelského řetězce, zdravotnictví, bezpečnosti, hospodářského či sociálního blahobytu občanů;

b) „evropskou kritickou infrastrukturou“ kritická infrastruktura, jejíž narušení nebo zničení by mělo vážný dopad na dva či více členských států nebo na jeden členský stát, je-li kritická infrastruktura umístěna v jiném členském státě. To se vztahuje i na účinky způsobené závislostmi napříč odvětvími na jiných typech infrastruktury;

c) „závažností“ dopad narušení nebo zničení určité infrastruktury, s odkazem na:

- veřejný dopad (počet zasažených obyvatel),
- hospodářský dopad (závažnost hospodářské ztráty nebo zhoršení kvality výrobků či služeb),
- vlivy vnějšího prostředí,
- politický dopad,
- psychologické dopady,
- dopady na veřejné zdraví;

d) „zranitelností“ vlastnosti určitého prvku v tvorbě, provádění nebo provozu kritické infrastruktury, kvůli nimž je kritická infrastruktura náchylná k narušení nebo zničení hrozbou a které zahrnují závislost na jiných typech infrastruktury;

e) „hrozbou“ náznak, okolnost nebo událost, které mají potenciál narušit nebo zničit kritickou infrastrukturu nebo některý její prvek;

f) „rizikem“ možnost ztráty, poškození nebo škody týkající se hodnoty majetku určené vlastníkem či provozovatelem a dopad ztráty nebo změny majetku a pravděpodobnost, že konkrétní zranitelnost bude zneužita určitou hrozbou;

g) „informacemi o ochraně kritické infrastruktury“ konkrétní skutečnosti o majetku kritické infrastruktury, které by po odhalení mohly být zneužity při plánování a provedení akce s cílem způsobit jisté selhání nebo způsobit zařízením kritické infrastruktury nepřijatelné důsledky.

Článek 3
Určení evropské kritické infrastruktury

1. Průřezová a odvětvová kritéria, která se mají použít pro určení evropských kritických infrastruktur, budou přijata v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3. Mohou být pozměněna v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

   Vzhledem ke svému horizontálnímu použití na všechna odvětví kritické infrastruktury se průřezová kritéria vyvinou při zohlednění závažnosti účinků narušení nebo zničení určité infrastruktury. Budou přijata nejpozději [*jeden rok po vstupu této směrnice v platnost*].

   Odvětvová kritéria se pro prioritní odvětví vyvinou při zohlednění vlastností jednotlivých odvětví kritické infrastruktury, a kde je to vhodné, při zapojení příslušných zúčastněných subjektů. Pro každé prioritní odvětví jsou přijata nejpozději jeden rok po stanovení daného odvětví prioritním odvětvím.

2. Prioritní odvětví, která se mají použít pro účely vytvoření kritérií podle odstavce 1, Komise určí každý rok z odvětví uvedených na seznamu v příloze I.

   Přílohu I lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3 za předpokladu, že se tím nerozšiřuje rozsah působnosti této směrnice.

3. Každý členský stát určí kritické infrastruktury umístěné na jeho území i kritické infrastruktury mimo jeho území, které na něj mohou mít dopad a jež splňují kritéria přijatá podle odstavců 1 a 2.

   Každý členský stát uvědomí Komisi o takto určených kritických infrastrukturách nejpozději jeden rok po přijetí příslušných kritérií a dále průběžně.

Článek 4
Označení evropské kritické infrastruktury

1. Na základě oznámení učiněných podle čl. 3 odst. 3 druhého pododstavce a jakýchkoli dalších informací, které má k dispozici, Komise navrhne seznam kritických infrastruktur, které mají být označeny za evropské kritické infrastruktury.

2. Seznam kritických infrastruktur označených za evropské kritické infrastruktury je přijat v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

Seznam může být pozměněn v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

Článek 5
Operační plány pro bezpečnost

1. Každý členský stát po vlastnících či provozovatelích všech evropských kritických infrastruktur umístěných na jeho území požaduje, aby vytvořili a aktualizovali operační plán pro bezpečnost a minimálně jednou za dva roky jej přezkoumávali.

2. Operační plán pro bezpečnost identifikuje majetek evropské kritické infrastruktury a zavede příslušná bezpečnostní řešení na jeho ochranu v souladu s přílohou II. Zvláštní odvětvové požadavky týkající se operačního plánu pro bezpečnost, které zohledňují stávající opatření Společenství, mohou být přijaty v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

V souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 2 může Komise rozhodnout o tom, že soulad s opatřeními použitelnými pro určitá odvětví uvedená v seznamu v příloze I splňuje požadavky na vytvoření a aktualizaci operačního plánu pro bezpečnost.

3. Vlastník či provozovatel evropské kritické infrastruktury předloží operační plán pro bezpečnost příslušnému orgánu členského státu do jednoho roku od označení dané kritické infrastruktury za evropskou kritickou infrastrukturu.

Tam, kde se zvláštní odvětvové požadavky týkající se operačního plánu pro bezpečnost přijímají na základě odstavce 2, se operační plán pro bezpečnost předkládá příslušnému orgánu členského státu pouze do 1 roku od přijetí zvláštních odvětvových požadavků.

4. Každý členský stát vytvoří systém, který zajistí přiměřený a pravidelný dohled nad operačními plány pro bezpečnost a jejich prováděním na základě posouzení rizika a hrozby provedených podle čl. 7 odst. 1.

5. Soulad se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů požadavky na zavedení operačních plánů pro bezpečnost splňuje.

Článek 6
Styční úředníci pro bezpečnost

1. Každý členský stát po vlastnících či provozovatelích evropských kritických infrastruktur umístěných na jeho území požaduje, aby pověřili styčného úředníka pro bezpečnost, který by měl fungovat jako kontaktní místo pro otázky bezpečnosti mezi vlastníky či provozovateli infrastruktury a příslušnými orgány členských států pro ochranu kritické infrastruktury. Styčný úředník pro bezpečnost je pověřen do jednoho roku od označení dané kritické infrastruktury za evropskou kritickou infrastrukturu.

2. Každý členský stát sdělí příslušné informace týkající se určených rizik a hrozeb styčnému úředníkovi pro bezpečnost v dotčené evropské kritické infrastruktuře.

Článek 7
Předkládání zpráv

1. Každý členský stát provede posouzení rizika a hrozby týkajících se ECI umístěných na jeho území do jednoho roku od označení dané kritické infrastruktury za ECI.

2. Každý členský stát předloží Komisi souhrnnou zprávu o typech zranitelnosti, hrozeb a rizik nalezených v každém odvětví podle přílohy I do 18 měsíců po přijetí seznamu podle čl. 4 odst. 2 a dále pravidelně každé dva roky.

   Společná šablona pro tyto zprávy bude vytvořena v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

3. Komise podle jednotlivých odvětví posoudí, zda jsou pro evropské kritické infrastruktury zapotřebí zvláštní ochranná opatření.

4. V jednotlivých odvětvích mohou být vytvořeny společné metodiky pro provádění posouzení zranitelnosti, hrozby a rizika týkajících se evropských kritických infrastruktur v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 3.

Článek 8
Podpora ECI Komisí

Komise vlastníky či provozovatele označených evropských kritických infrastruktur podpoří tím, že jim poskytne přístup k osvědčeným postupům a metodikám týkajícím se ochrany kritické infrastruktury.

Článek 9
Kontaktní místa pro záležitosti CIP

1. Každý členský stát jmenuje kontaktní místo pro záležitosti ochrany kritické infrastruktury.

2. Kontaktní místa koordinují záležitosti ochrany kritické infrastruktury v rámci členského státu, s ostatními členskými státy a s Komisí.

Článek 10
Důvěrnost a výměna informací ohledně CIP

1. Při používání této směrnice Komise učiní vhodná opatření, v souladu s rozhodnutím 2001/844/ES, ESUO, Euratom, aby ochránila informace podléhající požadavku na důvěrnost, k nimž má přístup nebo které jí sdělily členské státy. Členské státy učiní rovnocenná opatření v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Náležitý ohled bude brán na závažnost možného vážného poškození základních zájmů Společenství nebo jednoho či více členských států.

2. Každá osoba, která přijde do styku s informacemi podle této směrnice při zastupování členského státu, musí mít vhodnou úroveň bezpečnostní prověrky dotčeného členského státu.

3. Členské státy zajistí, aby informace ohledně ochrany kritické infrastruktury předložené členskými státy nebo Komisí nebyly využity k jiným účelům než k ochraně kritických infrastruktur.

Článek 11
Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců každého kontaktního místa pro záležitosti CIP.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 12
Provádění

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění uvedených předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními uvedených předpisů a touto směrnicí.

Tato opatření přijatá členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14
Určení

Tato směrnice je určena všem členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu

PŘÍLOHA I

SEZNAM ODVĚTVÍ KRITICKÉ INFRASTRUKTURY

Odvětví		Pododvětví	
I	Energetika	1	Produkce ropy a plynu, rafinování, zpracování, skladování a distribuce potrubím
		2	Výroba a rozvod elektřiny
II	Jaderný průmysl	3	Produkce a skladování/zpracování jaderných látek
III	Informační a komunikační technologie, (I.C.T.)	4	Ochrana informačních systémů a sítí
		5	Automatizace přístrojů a kontrolních systémů (SCADA atd.)
		6	Internet
		7	Poskytování pevných telekomunikačních sítí
		8	Poskytování mobilních telekomunikačních sítí
		9	Radiová komunikace a navigace
		10	Satelitní komunikace
		11	Vysílání
IV	Voda	12	Zásobování pitnou vodou
		13	Kontrola kvality vody
		14	Těsnění a kontrola množství vody
V	Potraviny	15	Zásobování potravinami a zajištění bezpečnosti potravin
VI	Ochrana zdraví	16	Lékařská a nemocniční péče
		17	Léky, séra, očkovací látky a léčiva
		18	Biologické laboratoře a biologičtí činitelé
VII	Finanční	19	Infrastruktury a systémy zúčtování a vypořádání obchodů s cennými papíry
		20	Regulované trhy
VIII	Doprava	21	Silniční doprava
		22	Železniční doprava
		23	Letecká doprava
		24	Vnitrozemská vodní doprava
		25	Zámořská a příbřežní námořní doprava
IX	Chemický průmysl	26	Produkce a skladování/zpracování chemických látek
		27	Potrubí pro přepravu nebezpečných látek (chemických látek)
X	Vesmír	28	Vesmír
XI	Výzkumná zařízení	29	Výzkumná zařízení

PŘÍLOHA II

OPERAČNÍ PLÁN PRO BEZPEČNOST (OSP)

OSP identifikuje majetek vlastníků a provozovatelů kritické infrastruktury a zavede příslušná bezpečnostní řešení na jeho ochranu. OSP bude zahrnovat alespoň:

– identifikaci důležitého majetku;

– provede se analýza rizik založená na scénářích pro vážnější hrozby, zranitelnosti každého majetku a možných dopadech;

– určení, výběr a stanovení priorit protiopatření a postupů, s rozlišením mezi:

- **Stálými bezpečnostními opatřeními**, která by určovala nezbytné investice do bezpečnosti a bezpečnostní prostředky, jež vlastníci či provozovatelé nebudou schopni zavést v krátké době. Sem spadají informace týkající se obecných opatření; technických opatření (včetně instalace prostředků pro odhalování, kontrolu přístupu, ochranu a prevenci); organizačních opatření (včetně postupů pro varování a krizové řízení); kontrolních a ověřovacích opatření; komunikace; zlepšování informovanosti a odborného vzdělávání; a bezpečnosti informačních systémů.

- **Zvýšenými bezpečnostními opatřeními**, která jsou aktivována podle různého rizika a stupně ohrožení.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

Oblast politiky: Spravedlnost a vnitřní věci

Aktivita: Ochrana kritické infrastruktury

NÁZEV OPATŘENÍ: Směrnice Rady o určování a označování evropské kritické infrastruktury a o posouzení potřeby zvýšit její ochranu

1. ROZPOČTOVÁ(É) LINIE + ROZPOČTOVÝ(É) OKRUH(Y)

neuv.

2. CELKOVÉ ČÁSTKY

2.1. Celkový příspěvek na opatření (část B): milionů eur na závazek

neuv.

2.2. Období používání:

Zahájení v roce 2006

2.3. Celkový víceletý odhad výdajů:

a) Přehled závazkových položek/ platebních položek (finanční intervence) *(viz bod 6.1.1)*

v milionech eur (*zaokrouhleno na 3 desetinná místa*)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Celkem
SOUČET a+b+c	-	-	-	-	-	-	-
Závazky	-	-	-	-	-	-	-

b) Technická a administrativní pomoc a podpůrné výdaje (*viz bod 6.1.2*)

SOUČET a+b+c	-	-	-	-	-	-	-
Závazky	-	-	-	-	-	-	-

Mezisoučet a+b	-	-	-	-	-	-	-
SOUČET a+b+c	-	-	-	-	-	-	-
Závazky	-	-	-	-	-	-	-

(c) Celkový finanční dopad výdajů na lidské zdroje a jiných administrativních výdajů*(viz body 7.2 a 7.3)*

Závazky / platby	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000

Závazky/platby	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000
SOUČET a+b+c	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000
Závazky	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000	1.280.000

2.4. Platby Slučitelnost s finančním plánováním a finančním výhledem

Tato směrnice je v souladu s programem Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a dalších rizik souvisejících s bezpečností pro období 2007–2013.

2.5. Finanční dopady na straně příjmů:

Nedávno přijatý program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a dalších rizik souvisejících s bezpečností pro období 2007–2013 (137,5 milionu EUR) přispěje k provádění EPCIP k ochraně před bezpečnostními riziky a k ochraně materiálních zdrojů, služeb, zařízení informačních technologií, sítí a majetku infrastruktury, které mají v případě narušení nebo zničení vážný dopad na kritické sociální úkoly, jako součást obecného programu nazvaného Bezpečnost a ochrana svobod. Program má omezený rozsah působnosti, protože se nepoužije na investice týkající se počítačového hardwaru nebo vybavení. Tento program se nepoužije pro záležitosti, na které se vztahují jiné finanční nástroje, zejména nástroj rychlé reakce v případě větších mimořádných událostí.

Pokud jde o prevenci a připravenost, jsou cíli programu:

a) posilování, prosazování a podpora hodnocení rizik a hrozeb směřujících vůči kritické infrastruktuře, včetně místních šetření, aby se určily hrozby a zranitelnost a potřeba modernizace jejich zabezpečení;

b) prosazování a podpora společných akceschopných opatření pro zlepšení bezpečnosti přeshraničních dodavatelských řetězců za předpokladu, že nejsou narušována pravidla hospodářské soutěže na vnitřním trhu;

c) prosazovat a podporovat rozvoj minimálních bezpečnostních norem, výměny osvědčených postupů, nástrojů pro posouzení rizik, metodik pro srovnávání a přidělování priorit jednotlivým odvětvím infrastruktury, rozbor zranitelnosti a vzájemných závislostí v oblasti ochrany kritické infrastruktury;

d) prosazovat a podporovat koordinaci a spolupráci na ochraně kritické infrastruktury v celém Společenství. V příslušných případech prosazovat a podporovat rozvoj návrhů na minimální ochranná opatření a společné pokyny.

Pokud jde o zvládání následků, jsou cíli programu:

a) posílení, prosazování a podpora výměny znalostí, zkušeností a technologií;

b) posílení, prosazování a podpora rozvoje příslušné metodiky a pohotovostních plánů;

c) zajištění vkládání specifických odborných znalostí ohledně bezpečnostních záležitostí v rámci celkového krizového řízení, mechanismu rychlého varování a civilní ochrany v reálném čase.

Návrh tedy nemá žádné finanční dopady na straně příjmů.

3. ROZPOČTOVÉ CHARAKTERISTIKY

Druh výdajů		**Nové**	**Příspěvek ESVO**	**Příspěvky od kandidátských zemí**	**Okruh ve finančním výhledu**
Nepov.	Nerozl.	neuv.	neuv.	neuv.	**Ne** neuv.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

Právním základem tohoto návrhu je článek 308 Smlouvy o založení Evropského společenství.

5. POPIS A DŮVODY

5.1. Potřeba zásahu Společenství

5.1.1. Sledované cíle

Směrnice je pro vytvoření společného rámce pro EPCIP nejvhodnější, protože členské státy mají k ochraně kritické infrastruktury různé přístupy a mají různé právní tradice. Díky tomu, že se předloží několik klíčových myšlenek a členským státům se umožní, aby využily takový postup, který nejlépe vyhovuje jejich potřebám, mohou být cíle EPCIP plně uskutečněny, protože se bude stavět na již dosažených výsledcích.

5.1.2. Opatření učiněná v souvislosti s hodnocením ex-ante

Všechny příslušné zúčastněné subjekty byly ohledně rozvoje EPCIP konzultovány. Stalo se tak prostřednictvím:

- Zelené knihy o Evropském programu na ochranu kritické infrastruktury přijaté dne 17. listopadu 2005, lhůta pro konzultace uplynula dne 15. ledna 2006. Oficiální reakci na konzultace poskytlo 22 členských států. Připomínky k zelené knize také poskytlo přibližně 100 zástupců soukromého sektoru. Reakce obecně vytvoření EPCIP podporovaly.

- Reakce obecně vytvoření EPCIP podporovaly.tří seminářů o ochraně kritické infrastruktury pořádaných Komisí (v červnu 2005, září 2005 a březnu 2006). Na všech třech seminářích se setkali zástupci členských států. Soukromý sektor byl přizván k seminářům pořádaným v září 2005 a v březnu 2006.

- neformálních setkání kontaktních míst pro záležitosti CIP. Komise uspořádala dvě setkání kontaktních míst pro záležitosti CIP členských států (prosinec 2005 a únor 2006).

- neformálních setkání se zástupci soukromého sektoru. Bylo uspořádáno mnoho neformálních setkání se zástupci jednotlivých soukromých podniků i se sdruženími průmyslu.

- interní práce uvnitř Komise na rozvoji EPCIP za pomoci pravidelných zasedání podskupiny pro ochranu kritické infrastruktury meziútvarové skupiny pro vnitřní aspekty terorismu.

5.2. Zamýšlené opatření a rozpočtové intervenční režimy

Rozpočtové důsledky jsou odhadnuty v přiloženém finančním výkazu.

5.3. Způsoby provádění

Jde o směrnici, proto není žádný způsob rozpočtového provádění nutný.

6. FINANČNÍ DOPAD

6.1. Celkový finanční dopad na část B – (v rámci celého programového období)

6.1.1. Finanční intervence

neuv.

6.1.2. Technická a administrativní pomoc, podpůrné výdaje a výdaje v oblasti informační technologie (položky závazků)

neuv.

6.2. Výpočet nákladů na jednotlivá opatření plánovaná pro část B (v rámci celého programového období)

neuv.

7. DOPAD NA ZAMĚSTNANCE A SPRÁVNÍ VÝDAJE

7.1. Dopad na lidské zdroje

Pracovní místa		Pracovníci, které je třeba pověřit řízením opatření za použití stávajících zdrojů		Celkem	Popis úkolů vyplývajících z opatření
		Počet pracovních míst na dobu neurčitou	Počet pracovních míst na dobu určitou		
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci	A B C	8 A 1 B	1 C	10	Shromažďování a zpracování informací, příprava zasedání výboru
Jiné lidské zdroje					
Celkem		9	1	10	

Požadavky na lidské a správní zdroje budou pokryty z finančních zdrojů přidělených řídicímu GŘ v rámci každoročního postupu přidělování finančních zdrojů.

7.2. Celkový finanční dopad lidských zdrojů

Druh lidských zdrojů	Částka v eurech	Metoda výpočtu *
Úředníci Pracovníci na dobu určitou	1.080.000 48.000	108 000x10=1 080 000 4 000 x 12 = 48 000
Jiné lidské zdroje (upřesněte rozpočtovou linii)		
Celkem	1.128.000	

Částky představují celkové výdaje za dvanáct měsíců.

7.3. Jiné administrativní výdaje vyplývající z opatření

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Částka v eurech	Metoda výpočtu
Celkový příděl (část A7)		
A0701 – Služební cesty	24.000	2 000x12 měsíců=24 000
A07030 – Schůze	-	-
A07031 – Povinné výbory	128.000	32 000 x 4 schůze ročně=128 000
A07032 – Nepovinné výbory	-	-
A07040 – Konference	-	-
A0705 – Studie a konzultace	-	-
Ostatní výdaje (upřesněte)		
Informační systémy (A-5001/A-4300)	-	-
Ostatní výdaje – část A (upřesněte)		

Celkem	152.000	

Částky představují celkové výdaje za dvanáct měsíců.

Upřesněte typ výboru a skupinu, k níž patří.

I.	Celková částka za rok (7.2 + 7.3)	1.280.000
II.	Doba trvání opatření	Probíhá
III.	Celkové náklady opatření (I x II)	

8. DALŠÍ VÝVOJ A HODNOCENÍ

8.1. Režim dalšího vývoje

neuv.

8.2. Režim a harmonogram týkající se plánovaného hodnocení

neuv.

9. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

neuv.